

Chương thứ 51

VÔ TƯỚNG TÂM PHÁP

- Cho ta ăn với?. Cho ta ăn với?

- Từ đà quỷ Huệ Căn vừa nói vừa chồm đến chực vợ lấy mớ thức ăn để trên bàn. Nhưng gã hán nhân có bộ mặt thỏ, cảm nhận đã kịp gạt tay Từ đà quỷ ra.

? Gã đứng sững lên quát Huệ Căn Từ đà quỷ.

- Tên hoà thượng thú vị này.

Cùng với lời nói đó, gã thẳng chân đạp cho Từ đà quỷ một cước ngay ngực.

- Bốp?

Từ đà quỷ Huệ Căn ngã nhào xuống đất. Từ đà quỷ không ngồi lên mà giãy giụa, la hét.

- Á nha đầu này đánh ta? á đánh ta.

Y đập tay xuống sàn tiểu điểm tru tréo như một đứa trẻ. Vừa tru tréo Từ đà quỷ vừa khóc chẳng khác nào một đứa trẻ nít vòi ăn nhưng lại không được ăn.

- Ta muốn ăn? Ta muốn ăn.

Từ đà quỷ ngồi lên giãy hai chân, đập tay vào đầu.

- Nó đánh ta nè?

Y nghiêng đầu nhìn gã hán nhân thêu thào, giận lẫy.

- Cho ta ăn đi? Ta đói lắm nè.

Gã hán nhân cau mày.

- Đúng là hoà thượng điên, không biết nhục là gì.

Y xua tay.

- Đi đi, đừng làm rộ ta nữa.

Mặc cho gã nói. Từ đà quỷ vẫn vương người lên thộp lấy đĩa thức ăn.

Gã hán nhân cau mày gắt giọng nói:

- Ta chặt tay tên hoà thượng này vậy.

Hắn vừa nói vừa lòn tay ra sau lưng toan rút kiếm thì ai đó giữ tay hắn lại. Gã hán nhân từ từ nhìn lại. Lọt vào hai con ngươi của hắn là một tráng niên anh tuấn, khôi ngô.

Thiếu Hoa nói:

- Các hạ cần gì phải làm như vậy. Đại hoà thượng đây hẳn vì nghiệp báo nên mới loạn thần, mất trí. Các hạ không cho người một miếng ăn thì thôi, cần gì phải chặt tay vị hoà thượng.

Thiếu Hoa nói rồi gạt tay gã hán nhân. Chàng bước đến bên cuối xuống nói với Từ đà quỷ Huệ Căn.

- Đại sư đói hả? Hãy đứng lên cùng ăn với vân bối.
- Tửu đà quý Huệ Căn nghiêng đầu nhìn chàng.
- Thiếu Hoa điểm nụ cười khích lệ nhìn lão. Chẳng biết nụ cười mỉm của chàng tác động thế nào đến Tửu đà quý mà lão nắm tay chàng rồi từ từ đứng lên.
- Lão toét miệng cười hênh hếch, rồi dùng tay xoa chiếc đầu trọc.
- Ăn he.

Thiếu Hoa gật đầu.

- Vân bối mời đại sư.

Chàng dẫn Tửu đà quý Huệ Căn đến chiếc bàn trong goá rồi gọi tiểu nhị bung ra một tô mì. Thiếu Hoa nhìn Tửu đà quý Huệ Căn nghĩ thầm: "Đâu ai có thể ngờ một cao thủ thượng thừa của Phật gia cuối cùng lại bị như thế này. Đến ngay cả một miếng ăn cũng không thể tìm được".

Nghĩ như thế, bất giác Thiếu Hoa buông tiếng thở dài thương cảm cho Tửu đà quý Huệ Căn. Ý niệm về hận thù, về oan nghiệp mà Huệ Căn đã gieo đến cho chàng bất giác vỡ tan trong tâm tưởng của Thiếu Hoa.

Gã tiểu nhị vừa đặt tô mì xuống trước mặt Tửu đà quý, lão buông ngay tô mì còn bốc khói trút ngay vào miệng. Nước và mì đồ tháo ra trang phục của lão. Tửu đà quý xuýt xoa bởi cái nóng làm rát cả miệng.

Cách ăn của Tửu đà quý khiến những thực khách phải doi mắt nhìn lão.

Thiếu Hoa lắc đầu. Chàng nói với Tửu đà quý Huệ Căn.

- Lão đại sư. Không phải ăn như vậy đâu.

Không màng tới lời nói của Thiếu Hoa, Tửu đà quý Huệ Căn trút hết phần mì trong tô còn lại vào miệng, rồi đặt tô xuống bàn. Lão dùng hai ống tay áo tăng bào cào bần chùi miệng mình. Lão nhìn Thiếu Hoa, the lưỡi liếm mép nói:

- Ăn nữa nhe.

Thiếu Hoa gật đầu nói:

- Tôn giáo cứ ăn. Nhưng hãy ăn từ từ, không ai bắt tôn giá phải ăn như vậy đâu.

Thiếu Hoa gọi tiếp tô mì thứ hai, rồi cầm lấy đũa đặt vào tay Tửu đà quý Huệ Căn. Chàng nói:

- Tôn giá gấp từng gấp mà ăn, đừng trút cả tô vào miệng mình mà bị phỏng rát nữa đó.

Tửu đà quý cầm đũa. Lão nhìn tô mì rồi gấp lấy một cọng đưa lên mặt. Lão nhìn cọng mì nói:

- Ấ nha đầu này dài thông, kỳ cục quá.

Nghe lão thốt ra câu này, Thiếu Hoa chỉ còn biết lắc đầu, gượng cười. Chàng nhìn lão nhủ thầm: "Tửu đà quý đang nghĩ gì nhỉ?"

Tửu đà quý Huệ Căn lơ đãng nhìn cọng mì như nhìn kẻ thù của mình. Thiếu Hoa từ tốn nói:

- Đại sư ăn đi.

Lão bất ngờ thả cọng xuống bàn, đặt đũa lên tô mì nhìn Thiếu Hoa nói :

- Ta ăn nhưng ngươi đừng đánh ta nhẹ. Đầu ta nhức lắm? Ngươi đánh ta chết đó.

- Thiếu Hoa sẽ không đánh, không làm hại tôn giá đâu.

Chàng vừa nói nói dứt câu thì có hai đạo sĩ Võ Đang phái bước vào. Cả hai đứng ngay ngưỡng cửa tửu điểm chỉ Tửu đà quý Huệ Căn .

- Lão kia .

Cả hai vị đạo sĩ đồng loạt rút trường kiếm.

Thấy hai vị đạo sĩ vừa xuất hiện đã rút trường kiếm, thực khách trong tửu điểm đồng loạt đứng lên. Thiếu Hoa cũng nhìn về phía hai vị đạo sĩ đó. Thực khách trong tửu điểm vội vã rời ngay khỏi tửu điểm để tránh chuyện can qua. Chờ mọi người ra hết rồi hai vị đạo sĩ mới bước đến bàn Thiếu Hoa.

Thiếu Hoa đứng lên ôm quyền nói:

- Vãng bối tham kiến nhị vị đạo trưởng.

Hai vị đạo sĩ nhìn chàng, một người gât giọng nói:

- Công tử... Công tử hãy đứng qua bên.

- Có chuyện gì khiến nhị vị đạo trưởng phiền nộ như vậy?

Vị đạo sĩ thứ hai chỉ Tửu đà quý.

- Bần đạo đi tìm tên hoà thượng thúi này.

Hừ nhạt một tiếng, y nói tiếp:

- Gã hoà thượng thúi này đã xâm nhập Võ Đang phái, giết một lúc hai mươi đồng đạo Võ Đang, sau đó đoạt Thái Cực kiếm phổ xé rồi bỏ đi. Chúng bần đạo phải đưa lão về Võ Đang phái hành xử theo công đạo. Thiếu Hoa khế gât đầu.

- Hoá ra là như vậy. Nhưng nhị vị đạo trưởng biết hiện thời Tửu đà quý như thế nào không?

- Bần đạo Thanh Tịnh nghe nói hấn đã phát cuồng. Có đúng như vậy không?

Thiếu Hoa gât đầu.

- Nhị vị đạo trưởng nhìn xem, Tửu đà quý Huệ Căn thành người như thế nào. Đúng là người đã phát cuồng rồi a. Tửu đà quý không còn là Tửu đà quý hôm nào nữa. Người đã chấp nhận chịu trả nghiệp quả do người tạo lập ra.

Chàng ôm quyền xá, từ tốn nói:

- Vãng bối thay Tửu đà quý hoà thượng xin nhị vị đạo trưởng hãy mở lòng hải hà, bỏ qua tất cả những gì mà Tửu đà quý đã gieo.

Thanh Tịnh đạo trưởng và Thanh Hư đạo trưởng nhìn Thiếu Hoa .

Thanh Tịnh nói:

- Công tử là gì của Tửu đà quý Huệ Căn?

- Vãng bối không là gì cả.

- Không là gì cả?

Thanh Hư nói rồi nhìn qua Thanh Tịnh. Thanh Hư lại nhìn Thiếu Hoa.

- Công tử biết Tử Đà quỷ Huệ Căn tội lỗi tày trời với Võ Đang chứ.

- Tất nhiên vãn bối biết tội lỗi của Tử Đà quỷ gieo ra không phải là ít.

Thanh Tịnh vuốt râu nói:

- Công tử biết sao còn cur mang tên hoà thượng thú này làm gì.

Thiếu Hoa buông tiếng thở dài nói:

- Nếu vãng bối là người ích kỷ thì đã tự tay giết Tử Đà quỷ nhưng vãn bối không làm điều đó. Bối lễ nghiệp của Tử Đà quỷ đã thành sự thật. Tử Đà quỷ đã bị cuồng tâm, mong nhị vị đạo trưởng để cho Huệ Căn thanh thân trong những ngày còn lại.

Thanh Hư nhìn Thiếu Hoa nói:

- Thôi được... tên hoà thượng thú này dù sao cũng là phé nhân vô dụng. Theo lời công tử đã nói chúng bản đạo sẽ bỏ qua cho lão. Nhưng chúng bản đạo phải lấy báu vật của lão hoà thượng đây.

Đôi chân mày Thiếu Hoa nheo lại. Chàng ôn nhu nói:

- Nhị vị muốn nói đến viên chuyển luân thần châu của Tử Đà quỷ hoà thượng?

Thanh Tịnh gật đầu. Lão nhìn thẳng vào mặt chàng.

- Công tử đây cũng biết đến chuyển luân thần châu của Tuý hoà thượng ư?

Thiếu Hoa gật đầu ôn nhu đáp lời:

- Vãng bối đang giữ viên chuyển luân thần châu đó.

Thanh Hư nhìn chàng vuốt râu nói:

- Nếu như công tử giữ viên chuyển luân thần châu của hoà thượng thú thì hãy giao nó lại cho bản đạo.

Thiếu Hoa gượng cười nói:

- Đạo trưởng có thể cho vãn bối biết lý do gì vãng bối lại phải giao viên chuyển luân thần châu cho đạo trưởng?

Thanh Hư nghiêm giọng nói:

- Tên hoà thượng thú này đã giết hai mươi đạo sĩ Võ Đang, xé Thái cực kiếm. Để chuộc lại cái tội hấn với Võ Đang, thì buộc hẳn phải giao lại chuyển luân thần châu.

Thanh Tịnh chen vào.

- Nếu công tử giữ viên ngọc chuyển luân kia, và mở lời xin cho Tử Đà quỷ... Công tử hãy lấy vật chuộc mạng cho người.

Thiếu Hoa buông tiếng thở dài rồi nói:

- Nhị vị đạo trưởng biết những viên chuyển luân thần châu thường mang đến đại hoạ cho người giữ nó chứ? Phi Yên trang chủ, Tử Vong Cốc chủ nhân, Tụ nghĩa đường chủ Đồ Gia Kính, Tuệ Giác đại lão hoà thượng và mới đây nhất là Vô Vi long thần thánh nữ. Tất cả đều đã mạng vong vì

những viên chuyển luân thần châu .Nhị vị đạo trưởng không ngại khi giữ chuyển luân thần châu ,không sợ kiếp họa đến với Võ Đang phái à?

Thanh Tịnh nói:

- Công tử đừng lo, Võ Đang có cách để đối phó với những ai muốn đoạt thần châu.

Thiếu Hoa lắc đầu.

- Tại hạ muốn biết sao Võ Đang phái lại quan tâm tới chuyển luân thần châu.

Thanh Hư nheo mày nhìn Thiếu Hoa gắt giọng nói:

- Không cần hỏi nhiều...Nếu như công tử đây muốn chuộc mạng cho Tử đà quý thì phải giao viên thần châu kia cho chúng ta.

Thiếu Hoa lắc đầu.

- Rất tiếc, tại hạ không thể giao viên chuyển luân thần châu của Tử đà quý hoà thượng cho nhị vị trưởng lão được. Bởi vì chuyển luân thần châu không thuộc về Võ Đang, và cũng không thuộc về Tử đà quý.

- Vậy nó thuộc về ai?

Thiếu Hoa nhìn Thanh Tịnh và Thanh Hư, nghiêm giọng nói:

- Nó thuộc về Hoàng Thiếu Hoa.

Thanh Tịnh đạo trưởng cau mày.

- Hoàng Thiếu Hoa...Phải chăng công tử đây là Dị kiếm khách?

- Thiên hạ gán cho Thiếu Hoa ngoại danh đó.

Thanh Hư nói:

- Thảo nào người lại khẳng khái đòi giữ lại mạng cho tên hoà thượng thú vị này.

Y nhìn lại Thanh Tịnh đạo trưởng.

- Thanh Tịnh sư huynh, chẳng cần nói nhiều nữa...Thanh Hư biết phải làm gì rồi.

Thanh Tịnh nghiêm mặt nhìn thiếu Hoa nói:

- Thiếu Hoa các hạ...Một lần nữa bản đạo hỏi công tử...Công tử muốn giữ lại mạng của Tử đà quý hay viên chuyển luân kia?

- Tại hạ muốn giữ cả hai.

- Giờ bản đạo mới biết.

Lời còn đọng trên miệng của Thanh tịnh đạo trưởng thì Thanh Hư bất ngờ phóng trường kiếm đâm vào yết hầu Thiếu Hoa. Thanh Hư đạo trưởng tập kích bất ngờ, hi vọng Thiếu Hoa không kịp trở tay. Nhưng mọi dự kiến không như ý tưởng của lão. Bằng một động tác cực kỳ mềm mại và chuẩn xác, hữu thủ Thiếu Hoa vươn ra nhanh không thể tưởng. Hữu thủ của chàng vừa chạm vào hõ khẩu cầm kiếm của Thanh Hư, đã lái chiêu kiếm của đôi phương đâm xuống mặt bàn.

- Phập...

Thanh Hư đạo trưởng chơi với không trụ vững được khi công thụ đôi phương. Thanh Tịnh đạo trưởng vội vã xuất chiêu vì sợ Thiếu Hoa nhân cơ hội đó mà lấy mạng Thanh Hư. Kiếm của lão đâm vào đan điền chàng. Thêm một lần nữa ngoài sức tưởng tượng của Thanh Tịnh, lưỡi kiếm củ lão sắp trúng đích thì như thể có ai đó kéo lưỡi kiếm chệch hướng đâm vào lưỡi kiếm của Thanh Hư.

- Keng...

Hai vị đạo sĩ Võ Đang gần như sững sờ trước sự biến hoá không sao lường hết đó thì ánh dị kiếm chớp lên, chém xả vào đôi kiếm của Thanh Tịnh và Thanh Hư.

- Chát...

Uy lực của chiêu do Thiếu Hoa phát ra, khiến cho hồ khẩu của Thanh Tịnh đạo sĩ lẫn Thanh Hư đạo sĩ nhắm mắt, thốt lên:

- ?i chà..

Cùng với tiếng thốt đó, cả hai bất giác buông đốc kiếm ôm hồ khẩu lùi lại. Họ chưa kịp trụ thân thì mũi dị kiếm của Thiếu Hoa đã đâm tới ngay trước mặt hai người chỉ cách đúng một đốt tay. Thanh Hư lẫn Thanh Tịnh nhìn mũi dị kiếm quá gần mà bất giác rung mình, mồ hôi tuôn ra ướt đầm mặt.

Thiếu Hoa nói.

- Chuyển luân thần châu là của Thiếu Lâm, Võ Đang phải hãy quên những viên chuyển luân thần châu đó đi.

Thanh Tịnh và Thanh Hư cứ nghech mặt ra nhìn Thiếu Hoa. Cổ họng hai người như thể có khối than hồng nóng đỏ chẹn ngang không sao thốt được thành lời.

Không nghe Thanh Tịnh và Thanh Hư đáp lời mình, Thiếu Hoa gần giọng nói:

- Nhị vị đạo trưởng có nghe Thiếu Hoa nói chứ?

Thanh Tịnh và Thanh Hư cùng gật đầu, Thiếu Hoa rút kiếm lại, chậm rãi nói:

.Nhị vị đạo trưởng đi đi... hãy để cho Tử đà quỷ trả nợ trong kiếp cường nhân.

Thanh Tịnh và Thanh Hư nhặt lấy kiếm. Cả hai nhìn chàng nhưng không nói lời nào. Thanh Tịnh miễn cưỡng nói:

- Bần đạo hẹn gặp lại công tử.

Thiếu Hoa nhìn Thanh Tịnh và Thanh Hư, trang trọng nói:

- Đã giao kiếm, vẫn bối không tiến chân nhị vị đạo trưởng. Miễn thứ cho Hoàng Thiếu Hoa.

Thanh Tịnh và Thanh Hư lờm chàng rồi mới quay bước đi ra cửa tửu điếm. Thiếu Hoa buông tiếng thở dài nhìn lại Tử đà quỷ. Lão đang gấp một cọng mì đưa lên trước mắt nhìn một cách chăm chú như cọng mì là báu vật của lão vậy.

Thiếu Hoa nhìn lão nghĩ thâm : ?Với trạng thái như thế này, Tử đà quỷ chắc khó mà giữ được mạng mình trong giới võ lâm giang hồ?.

Ý niệm đó còn đọng trong đầu chàng thì tiếng Phật hiệu cất lên ngoài cửa tử điếm.

- A di đà phật.

Thiếu Hoa nhìn ra ngoài cửa. Đứng ngay ngưỡng cửa tử điếm là một vị cao tăng Thiếu Lâm, với dụng diện phương phi và tinh anh.

Thiếu Hoa nhìn vị cao tăng Thiếu Lâm nghĩ thâm: ? Vị cao tăng này chắc lại đến đòi chuyển luân thân châu ?.

Vị cao tăng đến trước mặt Thiếu Hoa, chấp tay xá chàng.

- A di đà phật, bần tăng là Pháp Thiện, người của Thiếu Lâm Tự.

Thiếu Hoa ôm quyền đáp trả rồi nói:

- Tại hạ là Hoàng Thiếu Hoa, người đang giữ viên chuyển luân thân châu của tử đà quỷ hoà thượng. Nếu như đại sư muốn đoạt viên thân châu đó thì hãy tính với Thiếu Hoa.

- A di đà phật... Thí chủ đừng hiểu lầm bần tăng..Những gì thí chủ đã làm với Thanh Tịnh đạo trưởng và Thanh Hư đạo trưởng bần tăng đã chứng kiến tất cả.

Thiếu Hoa cướp lời Pháp Thiện đại sư.

- Đại sư đã thấy tất cả vậy đại sư định làm gì Thiếu Hoa và tử đà quỷ?

- A di đà phật... bần tăng vào đây trước là thành tâm thỉnh ý đa tạ thí chủ đã cứu mang lão sư đệ Bát Giới Huệ Căn. Thứ hai bần tăng mong thí chủ cho bần tăng được đưa Huệ Căn về Thiếu Lâm tự để y tịnh tâm sám hối, gột rửa cát bụi đã bám víu vào tấm tăng bào Phật gia.

Thiếu Hoa thở phào một tiếng.

- Đại sư miễn thứ cho vãn bối

- Thí chủ đại lượng từ bi tha cho Tử đà quỷ Tụ Căn, phật tâm của Thiếu Hiệp cao vời vợi, bần tăng cảm kích vô cùng.

Chấp tay niệm Phật hiệu, Pháp Thiện đại sư nói tiếp:

- Có chứng kiến tận mắt, bần tăng mới biết được lòng nhân hậu bao dung của thiếu hiệp. Một lạy này bần tăng mong thiếu hiệp nhận cho.

Thiếu Hoa hoảng hốt khi thấy Pháp Thiện đại sư toan lạy mình. Chàng vội đỡ lấy vị cao tăng Thiếu Lâm.

- Đại sư xin đừng làm vậy, vãn bối đắc tội với đại sư.

- A di đà phật

Thiếu Hoa nói:

- Thiếu Hoa chỉ sợ đại sư giống Thanh Tịnh và Thanh Hư đạo trưởng.

- Mong thí chủ đừng hiểu lầm bần tăng

Pháp Thiện đại sư bước đến bên Tử đà quỷ Huệ Căn, ôn nhu gọi tên lão.

- Huệ Căn sư đệ

Huệ Căn đang nhìn còng mì, từ từ quay lại. Y vừa thấy Pháp Thiện đại sư liền buông ngay đôi đũa đang cầm trên tay quỳ mọp ngay xuống. Lão đập đầu xuống trước mũi hài cỏ của Pháp Thiện khóc rống lên như một đứa con nít.

Pháp Thiện đại sư niệm phật hiệu

- Sư đệ có đồng ý theo sư huynh về Thiếu Lâm Tự diện bích sám hối không?

Huệ Căn từ từ quỳ ngẩng lên, vừa thỏm thức khóc vừa gật đầu liên tục.

Pháp Thiện đỡ đầu y đứng lên rồi nói:

- Sư đệ mau đi tạ Thiếu Hoa thí chủ

Tửu đà quỳ nhìn chàng

Thiếu hoa khoát tay

- Đại sư...không cần phải làm như vậy đâu.

- A di đà phật... Thiện tại thiện tại

Pháp Thiện đại sư nhìn chàng.

- Bần tăng có điều này muốn nói với thí chủ.

Thiếu Hoa ôm quyền.

- Đại sư chỉ giáo cho vãn bối.

- Chuỗi ngọc chuyển luân thần châu vốn dĩ của Phật gia. Chuỗi ngọc đó đã được Đạt Ma sư tổ chuyển lên cho tiên đế. Chuỗi ngọc chuyển luân được tiên đế xem như báu vật trấn quốc, chỉ được dùng khi nào giang sơn trung nguyên gặp kiếp hung tợn, bá tính lâm than. Nếu Thiếu Hoa thiếu hiệp hợp nhất được chuỗi chuyển luân thần châu, xin hãy nhớ lấy tâm huyết của tiên đế và Đạt ma tổ sư.

Thiếu Hoa ôm quyền

- Đại sư, vãn bối sẽ tâm niệm điều này.

- A di đà phật, bần tăng xin cáo từ.

Thiếu Hoa tiễn Pháp Thiện đại sư cùng Tửu đà quỳ Huệ Căn ra đến tửu điểm.. Pháp Thiện đại sư nắm tay Tửu đà quỳ.

Thiếu Hoa trở mắt nhìn khi thấy Pháp Thiện đại sư chẳng hề nhích động cước pháp nhưng thân ảnh của người đi theo Tửu đà quỳ cứ băng băng lướt trên mặt đất. Thoáng cái đã mất hút chẳng để lại dấu vết gì.

Thiếu Hoa toan quay trở vào tửu điểm thì thấy một mảnh cà sa là đà như cánh diều bay đến, chàng như chẳng thấy bóng Pháp Thiện đại sư đâu.

Thiếu Hoa đón lấy mảnh cà sa đó.

Chàng mở tấm cà sa ra. Dòng chữ triện chân phương đập vào mắt chàng: Vô tướng tâm pháp?

Thiếu Ho nhìn hướng Pháp Thiện và Tửu đà quỳ vừa đi nhâm nói:

- Pháp Thiện đại sư để lại bí kíp võ công của Phật môn cho mình.

Chàng mỉm cười rồi cắt mảnh cà sa vào áo ngực

Hết chương 51